

UOHSX007VTKT

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0850/2015/VZ-02259/2016/542/JVo

Brno, 19. ledna 2016

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 30. 11. 2015 z moci úřední, jehož účastníkem je:

- zadavatel – Město Chotěboř, IČO 00267538, se sídlem Trčků z Lípy 69, 583 01 Chotěboř, ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) citovaného zákona v souvislosti s rozdělením předmětu veřejné zakázky na zajištění realizace projektu „Rozvoj a zlepšování systému řízení lidských zdrojů – MěÚ Chotěboř“ na dílčí veřejnou zakázku:
- „Rozvoj a zlepšování systému řízení lidských zdrojů – MěÚ Chotěboř“ v části klíčových aktivit 02, 03, 04, 05 a 07, realizovanou jako veřejná zakázka malého rozsahu č. 1/2010/PAVL prostřednictvím výzvy k podání nabídky ze dne 23. 9. 2010 a
- „Rozvoj a zlepšování systému řízení lidských zdrojů – MěÚ Chotěboř“ v části klíčové aktivity 06, realizovanou jako veřejná zakázka malého rozsahu č. 3/2010/PAVL prostřednictvím výzvy k podání nabídky ze dne 24. 11. 2010,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel – Město Chotěboř, IČO 00267538, se sídlem Trčků z Lípy 69, 583 01 Chotěboř – se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že nedodržel postup stanovený v § 13 odst. 3 citovaného zákona, když rozdělil předmět veřejné zakázky na zajištění realizace projektu „Rozvoj a zlepšování systému řízení lidských zdrojů – MěÚ Chotěboř“ na dílčí veřejnou zakázku:

- „Rozvoj a zlepšování systému řízení lidských zdrojů – MěÚ Chotěboř“ v části klíčových aktivit 02, 03, 04, 05 a 07, realizovanou jako veřejná zakázka malého rozsahu č. 1/2010/PAVL prostřednictvím výzvy k podání nabídky ze dne 23. 9. 2010 a
- „Rozvoj a zlepšování systému řízení lidských zdrojů – MěÚ Chotěboř“ v části klíčové aktivity 06, realizovanou jako veřejná zakázka malého rozsahu č. 3/2010/PAVL prostřednictvím výzvy k podání nabídky ze dne 24. 11. 2010,

způsobem, že došlo ke snížení předpokládané hodnoty veřejné zakázky pod finanční limit stanovený v § 12 odst. 2 zákona a v důsledku toho nezařadil plnění výše uvedených veřejných zakázek v odpovídajícím zadávacím řízení podle § 21 zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel uzavřel

- dne 14. 10. 2010 s dodavatelem MVS Projekt, s. r. o., IČO 28617932, se sídlem Rokycanova 781/11 779 00 Olomouc (v době uzavření smlouvy o dílo se sídlem Husova 1100, 739 32 Vratimov), smlouvu o dílo na předmět veřejné zakázky č. 1/2010/PAVL s názvem „Rozvoj a zlepšování systému řízení lidských zdrojů – MěÚ Chotěboř“ a
- dne 8. 1. 2011 s dodavatelem agentura Motiv P s. r. o., IČO 64506550, se sídlem Řehořova 726/14, 618 00 Brno, smlouvu o dílo na předmět veřejné zakázky č. 3/2010/PAVL s názvem „Rozvoj a zlepšování systému řízení lidských zdrojů – MěÚ Chotěboř“.

II.

Za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí se podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zadavateli – Město Chotěboř, IČO 00267538, se sídlem Trčků z Lípy 69, 583 01 Chotěboř –

ukládá pokutu ve výši 20 000,- Kč (dvacet tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. POSTUP ZADAVATELE PŘI REALIZACI VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK

1. Zadavatel – Město Chotěboř, IČO 00267538, se sídlem Trčků z Lípy 69, 583 01 Chotěboř (dále jen „zadavatel“) uveřejnil dne 23. 9. 2010 na úřední desce výzvu k podání nabídek na veřejnou zakázku malého rozsahu č. 1/2010/PAVL z téhož dne na zajištění realizace projektu „Rozvoj a zlepšování systému řízení lidských zdrojů – MěÚ Chotěboř“ v části klíčových aktivit 02, 03, 04, 05 a 07 (dále jen „veřejná zakázka č. 1“) s předpokládanou hodnotou veřejné zakázky 1 634 248,- Kč bez DPH.
2. Z výzvy k podání nabídek č. 1/2010/PAVL ze dne 23. 9. 2010 vyplývá, že předmětem veřejné zakázky č. 1 bylo zajištění realizace projektu „Rozvoj a zlepšování systému řízení lidských zdrojů – MěÚ Chotěboř“ v části klíčových aktivit:
 - 02 Analýza vzdělávacích potřeb zaměstnanců a managementu a provedení motivačně – hodnotících rozhovorů,
 - 03 Zpracování kompetenčního modelu,

- 04 Zpracování systému hodnocení a rozvoje zaměstnanců ve vazbě na kompetenční model, vizi a strategii,
- 05 Vytvoření interního systému vzdělávání a realizace pilotních intenzivních kurzů,
- 07 Průzkum spokojenosti zaměstnanců – názory na řízení organizace a analýza motivačního klimatu,

a to formou poskytování dílčích služeb, proškolení zaměstnanců a zajištění výstupů jednotlivých aktivit souvisejících s naplněním cílů a indikátorů projektu.

3. Z výzvy k podání nabídek č. 1/2010/PAVL ze dne 23. 9. 2010 dále vyplývá, že termín ukončení prací byl stanoven ke dni 31. 7. 2012.
4. Dne 14. 10. 2010 uzavřel zadavatel s dodavatelem MVS Projekt, s. r. o., IČO 28617932, se sídlem Rokycanova 781/11 779 00 Olomouc (v době uzavření smlouvy o dílo se sídlem Husova 1100, 739 32 Vratimov) (dále jen „vybraný uchazeč č. 1“) smlouvu o dílo na předmět veřejné zakázky č. 1. Z přílohy Smlouvy o dílo uzavřené dne 14. 10. 2010 vyplývá, že cena za předmět plnění veřejné zakázky č. 1 činila 1 762 920 Kč vč. DPH.
5. Zadavatel dne 25. 11. 2010 uveřejnil na úřední desce výzvu k podání nabídek na veřejnou zakázku malého rozsahu na služby č. 3/2010/PAVL ze dne 24. 11. 2010, na zajištění realizace projektu „Rozvoj a zlepšování systému řízení lidských zdrojů – MěÚ Chotěboř“ v části klíčové aktivity 06 (dále jen „veřejná zakázka č. 2“) s předpokládanou hodnotou veřejné zakázky 369 833,- Kč bez DPH.
6. Z výzvy k podání nabídek č. 3/2010/PAVL ze dne 24. 11. 2010 vyplývá, že předmětem veřejné zakázky č. 2 bylo zajištění realizace projektu „Rozvoj a zlepšování systému řízení lidských zdrojů – MěÚ Chotěboř“ v části klíčové aktivity:
 - 06 Rozvoj klíčových kompetencí vedoucích zaměstnanců v oblasti řízení lidských zdrojů, zpracování strategie rozvoje ŘLZ a systému řízení znalostí MěÚ, formou poskytování dílčích služeb, proškolení zaměstnanců zadavatele a zajištění výstupu jednotlivých aktivit souvisejících s naplněním cílů a indikátorů projektu,a to formou poskytování dílčích služeb, proškolení zaměstnanců a zajištění výstupů jednotlivých aktivit souvisejících s naplněním cílů a indikátorů projektu.
7. Z výzvy k podání nabídek č. 2/2010/PAVL ze dne 24. 11. 2010 dále vyplývá, že nejzazší termín plnění některých částí předmětu veřejné zakázky č. 2 byl 30. 6. 2012.
8. Dne 8. 1. 2011 uzavřel zadavatel s dodavatelem agentura Motiv P s. r. o., IČO 64506550, se sídlem Řehořova 726/14, 618 00 Brno (dále jen „vybraný uchazeč č. 2“) smlouvu o dílo na předmět veřejné zakázky č. 2. Z článku 4 „Cena a platební podmínky“ smlouvy o dílo uzavřené dne 8. 1. 2010 vyplývá, že cena za předmět plnění veřejné zakázky č. 2 činila 319 000 Kč bez DPH, tedy 382 800 Kč vč. DPH. Uvedená cena veřejné zakázky č. 2 vyplývá rovněž z krycího listu nabídky vybraného uchazeče č. 2.

Postup Úřadu před zahájením správního řízení

9. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) obdržel podnět k přezkoumání postupu zadavatele při realizaci výběrového řízení

č. 6 a č. 10 v rámci projektu „Rozvoj a zlepšování systému řízení lidských zdrojů – MěÚ Chotěboř“ (dále jen „projekt“).

10. V rámci šetření podnětu si Úřad vyžádal od zadavatele dokumentaci pořízenou v souvislosti s veřejnou zakázkou č. 1 a veřejnou zakázkou č. 2. Úřad na základě obdržených dokumentací o veřejných zakázkách získal pochybnosti, zda zadavatel při realizaci předmětných výběrových řízení postupoval v souladu se zákonem, a z tohoto důvodu zahájil správní řízení z moci úřední ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatelem.

II. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

11. Účastníkem správního řízení je podle § 116 zákona zadavatel.
12. Zahájení správního řízení oznámil Úřad zadavateli přípisem č. j. ÚOHS-S0850/2015/VZ-41565/2015/542/JVo ze dne 27. 11. 2015, přičemž ho seznámil se zjištěnými skutečnostmi. Oznámení o zahájení správního řízení bylo zadavateli doručeno dne 30. 11. 2015 a tímto dnem bylo správní řízení zahájeno.
13. Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S0850/2015/VZ-41861/2015/542/JVo ze dne 1. 12. 2015 stanovil zadavateli lhůtu, v níž mohl navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko, přičemž ve stanovené lhůtě ani později zadavatel neučinil žádný návrh ani nikterak nevyjádřil své stanovisko.
14. Dne 21. 12. 2015 vydal Úřad usnesení č. j. ÚOHS-S0850/2015/VZ-45549/2015/542/JVo, v němž stanovil zadavateli lhůtu, v níž byl oprávněn vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, přičemž ve stanovené lhůtě ani později se zadavatel nevyjádřil.

III. ZÁVĚRY ÚŘADU

15. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve všech souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o veřejné zakázce č. 1 a dokumentace o veřejné zakázce č. 2 a na základě vlastního zjištění dospěl k závěru, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 13 odst. 3 zákona, když rozdělil předmět veřejné zakázky na zajištění realizace projektu na dílčí veřejnou zakázku č. 1 a veřejnou zakázku č. 2 způsobem, že došlo ke snížení předpokládané hodnoty veřejné zakázky pod finanční limit stanovený v § 12 odst. 2 zákona a v důsledku toho nezadal plnění výše uvedených veřejných zakázek v odpovídajícím zadávacím řízení podle § 21 zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel uzavřel dne 14. 10. 2010 s vybraným uchazečem č. 1 smlouvu o dílo na předmět veřejné zakázky č. 1 a dne 8. 1. 2011 zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem č. 2 smlouvu o dílo na předmět veřejné zakázky č. 2. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

Posouzení právního postavení zadavatele

16. Podle § 2 odst. 1 zákona se za zadavatele veřejné zakázky pro účely tohoto zákona považuje veřejný, dotovaný a sektorový zadavatel.
17. Podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona je veřejným zadavatelem územní samosprávný celek nebo příspěvková organizace, u níž funkci zřizovatele vykonává územní samosprávný celek.

18. Podle čl. 99 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Ústava ČR“), se Česká republika člení na obce, které jsou základními územními samosprávnými celky, a kraje, které jsou vyššími územními samosprávnými celky.
19. S ohledem na skutečnost, že zadavatelem šetřených veřejných zakázek bylo město Chotěboř, tzn. základní územní samosprávný celek ve smyslu čl. 99 Ústavy ČR, Úřad konstatuje, že zadavatel v šetřeném případě spadá do kategorie veřejných zadavatelů podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona.

Relevantní ustanovení zákona

20. Podle § 6 zákona je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
21. Podle § 7 odst. 2 zákona se veřejné zakázky podle předmětu dělí na veřejné zakázky na dodávky, veřejné zakázky na služby a veřejné zakázky na stavební práce (dále jen "druhy veřejných zakázek").
22. Podle § 7 odst. 3 zákona se veřejné zakázky podle výše jejich předpokládané hodnoty dělí na nadlimitní veřejné zakázky, podlimitní veřejné zakázky a veřejné zakázky malého rozsahu.
23. Podle § 12 odst. 2 zákona se podlimitní veřejnou zakázkou rozumí veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota činí v případě veřejné zakázky na dodávky nebo veřejné zakázky na služby nejméně 2 000 000 Kč bez daně z přidané hodnoty nebo v případě veřejné zakázky na stavební práce nejméně 6 000 000 Kč bez daně z přidané hodnoty a nedosáhne finančního limitu podle odstavce 1.
24. Podle § 2 odst. 2 písm. b) bod. 1. nařízení vlády č. 77/2008 Sb., o stanovení finančních limitů pro účely zákona o veřejných zakázkách, o vymezení zboží pořizovaného Českou republikou – Ministerstvem obrany, pro které platí zvláštní finanční limit, a o přepočtech částek stanovených v zákoně o veřejných zakázkách v eurech na českou měnu, ve znění pozdějších předpisů, činí finanční limit podle § 12 odst. 1 zákona v případě veřejných zakázek na služby 4 997 000 Kč.
25. Podle § 12 odst. 3 zákona se veřejnou zakázkou malého rozsahu rozumí veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota nedosáhne v případě veřejné zakázky na dodávky nebo veřejné zakázky na služby 2 000 000 Kč bez daně z přidané hodnoty nebo v případě veřejné zakázky na stavební práce 6 000 000 Kč bez daně z přidané hodnoty.
26. Podle § 13 odst. 1 zákona předpokládanou hodnotou veřejné zakázky se pro účely tohoto zákona rozumí zadavatelem předpokládaná výše peněžitého závazku vyplývající z plnění veřejné zakázky, který je zadavatel povinen stanovit pro účely postupu v zadávacím řízení před jeho zahájením. Při stanovení předpokládané hodnoty je vždy rozhodná cena bez daně z přidané hodnoty.
27. Podle § 13 odst. 3 zákona zadavatel nesmí rozdělit předmět veřejné zakázky tak, aby tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v tomto zákoně.
28. Podle § 13 odst. 8 zákona je při stanovení předpokládané hodnoty zadavatel povinen sečíst předpokládané hodnoty obdobných, spolu souvisejících dodávek či služeb, které hodlá pořídit v průběhu účetního období. To neplatí pro dodávky nebo služby, jejichž jednotková cena je v průběhu účetního období proměnlivá a zadavatel tyto dodávky nebo služby

pořizuje opakovaně podle svých aktuálních potřeb; zadavatel je však povinen vždy dodržet zásady podle § 6.

29. Podle § 14 odst. 1 písm. a) zákona se předpokládaná hodnota veřejné zakázky na dodávky stanoví na základě předpokládané výše celkového peněžitého závazku zadavatele za dobu účinnosti smlouvy na dodávky, má-li být smlouva uzavřena na dobu určitou.
30. Podle § 15 odst. 1 zákona se ustanovení § 14 odst. 1, 3 a 4 pro stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky na služby použijí obdobně.
31. Podle § 21 odst. 1 zákona tento zákon upravuje tyto druhy zadávacích řízení
 - a) otevřené řízení (§ 27),
 - b) užší řízení (§ 28),
 - c) jednací řízení s uveřejněním (§ 29),
 - d) jednací řízení bez uveřejnění (§ 34),
 - e) soutěžní dialog (§ 35),
 - f) zjednodušené podlimitní řízení (§ 38).
32. Podle § 21 odst. 2 zákona zadavatel může pro zadání veřejné zakázky použít otevřené řízení nebo užší řízení a za podmínek stanovených v § 22 a 23 rovněž jednací řízení s uveřejněním nebo jednací řízení bez uveřejnění.

Obecně k problematice rozdělení předmětu veřejné zakázky

33. Úřad k možnému rozdělení předmětu veřejné zakázky nejprve obecně uvádí, že zadavatel má právo vymežit předmět veřejné zakázky podle vlastního uvážení, je však vždy povinen dodržet, mimo jiného, i pravidlo zákazu dělení předmětu veřejné zakázky, obsažené v § 13 odst. 3 zákona, pokud by v důsledku takového postupu došlo ke snížení předpokládané hodnoty veřejné zakázky pod finanční limity stanovené v § 12 zákona. Vzhledem k právě uvedenému je třeba vždy vymežit, co je možné považovat za jedinou veřejnou zakázku. Při posouzení, zda se v konkrétním případě jedná o jednu či více veřejných zakázek, musí Úřad přihlížet zejména k místním, časovým a věcným souvislostem zadavatelem poptávaného plnění, případně ke skutečnosti, zda toto plnění tvoří jeden funkční celek. Vždy je nutné posoudit, zda se v případě zadávaných plnění jedná o dílčí části předmětu plnění jedné veřejné zakázky, či jde o samostatné veřejné zakázky. Platí, že ze strany zadavatele nesmí dojít k obcházení zákona, tedy k záměrnému dělení veřejné zakázky za účelem jejího postupného zadávání méně formálnějšími postupy, či dokonce za účelem úplného vyhnutí se postupu podle zákona.
34. Otázkou, kdy je nutné poptávaný předmět plnění zadat jako jedinou veřejnou zakázku a kdy je naopak možné poptávat plnění ve více veřejných zakázkách, se již ve své judikatorní činnosti opakovaně zabýval jak Krajský soud v Brně, tak i Nejvyšší správní soud. Kupříkladu Krajský soud v Brně ve svém rozsudku ze dne 15. 9. 2011, sp. zn. 62 Ca 44/2009-75, uvedl, že: *„Při tomto určování je zapotřebí vycházet z obecného pravidla, racionálně a logicky zdůvodnitelného, podle něhož jde-li o plnění, jež má být ve prospěch zadavatele podle předmětu veřejné zakázky uskutečňováno, svým charakterem totožné či obdobné, pak jde o plnění stejného nebo srovnatelného druhu, a tedy jde o plnění, které je jedinou veřejnou*

zakázkou. Pravidlo totožnosti či obdobnosti plnění založené na posouzení toho, zda jde o plnění stejného nebo srovnatelného druhu, vyplývalo z § 67 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „první ZVZ“), který hovořil o peněžitém závazku, který zadavateli ze zadání veřejné zakázky „spočívající v plnění stejného nebo srovnatelného druhu“ vznikl. Následné právní úpravy zadávání veřejných zakázek (tedy ZVZ aplikovaný v dané věci ani zákon pozdější, tj. zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách) již tuto otázku výslovně neřeší, avšak nelze ze žádného ustanovení pozdějších právních úprav zadávání veřejných zakázek dovozovat, že by za veřejnou zakázku mělo být považováno co do charakteru jiné plnění, než které za ně bylo považováno prvním ZVZ, tedy že by se mělo ohledně této otázky aplikovat jiné pravidlo, než které bylo podáváno z prvního ZVZ“. Nejvyšší správní soud pak v rozsudku ze dne 15. 12. 2010, sp. zn. 2 Afs 55/2010-173 (obdobně také v dřívějším rozsudku ze dne 26. 7. 2007, sp. zn. 2 Afs 198/2006-69) uvedl, že „zadáním jedné veřejné zakázky, spočívající v plnění stejného nebo srovnatelného druhu, je nutno rozumět i souhrn jednotlivých zadání určitých relativně samostatných plnění, týkají-li se tato zadání plnění spolu úzce souvisejících zejména z hledisek místních, urbanistických, funkčních, časových nebo technologických.“ V posledně citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud dále zobecnil, že „pro určení, zda konkrétní plnění ve prospěch zadavatele je jedinou veřejnou zakázkou nebo několika jednotlivými veřejnými zakázkami, je (...) rozhodující věcný charakter takového plnění; poptává-li zadavatel plnění svým charakterem totožné či obdobné (plnění stejného nebo srovnatelného druhu uskutečňované pro téhož zadavatele v témže časovém období a za týchž podmínek co do charakteru plnění), pak takové plnění musí zadávat jako jedinou veřejnou zakázku podle zákona o veřejných zakázkách. Není však v případě zadávání takové jediné veřejné zakázky vyloučeno připustit podávání nabídek jen na její jednotlivé části.“

K výroku I. rozhodnutí

35. Z dokumentace o veřejné zakázce č. 1 a dokumentace o veřejné zakázce č. 2 vyplývá, že zadavatel v souvislosti se zajištěním realizace projektu nejprve uveřejnil na úřední desce výzvu k podání nabídek na veřejnou zakázku č. 1 a následně na veřejnou zakázku č. 2, přičemž zadavatel v souvislosti s veřejnými zakázkami č. 1 a č. 2 uzavřel s vybraným uchazečem č. 1 a vybraným uchazečem č. 2 příslušné smlouvy o dílo.
36. V návaznosti na výše uvedená zjištění vyplývající z dokumentací o veřejné zakázce č. 1 a veřejné zakázce č. 2 se Úřad nejprve zabýval otázkou, zda v případě plnění (poskytnuté služby v souvislosti s realizací projektu) vymezeného příslušnými smlouvami o dílo byla naplněna hlediska, která byla Nejvyšším správním soudem judikována jako stěžejní, tj. hledisko místní, časové a věcné (funkční) souvislosti plnění, a zda se tedy jednalo o jednu veřejnou zakázku, jejímž předmětem plnění bylo zajištění realizace služeb v oblasti řízení lidských zdrojů pro zadavatele. Podle rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Ca 86/2008 ze dne 13. 1. 2011 v případě, kdy funkční hledisko nelze s ohledem na charakter veřejné zakázky aplikovat, přichází namísto něho v úvahu hledisko „věcné“.
37. Za účelem hmotněprávního posouzení věci je tedy podstatné objasnit otázku, co je v konkrétních případech jedinou zakázkou a jaká plnění již představují více samostatných veřejných zakázek. V této souvislosti musí být podle ustálené rozhodovací praxe především zohledněn účel a smysl právní úpravy zadávání veřejných zakázek a nesmí být atakovány

zásady, na nichž je úprava zadávání veřejných zakázek vystavěna. V rámci objasnění výše položené otázky je zapotřebí vycházet z obecného pravidla, racionálně a logicky zdůvodnitelného, podle něhož jde-li o plnění, jež má být uskutečněno ve prospěch zadavatele, svým charakterem totožné, obdobné či založené společnými jednotkami souvislostmi, pak jde o plnění, které je jedinou veřejnou zakázkou.

K místní souvislosti plnění

38. K posouzení existence místní souvislosti Úřad uvádí, že ze zadávacích podmínek z části „doba a místo plnění“ veřejné zakázky č. 1 a ze zadávacích podmínek z části „doba a místo plnění“ veřejné zakázky č. 2 vyplývá, že místem plnění veřejných zakázek byl „MěÚ Chotěboř“, přičemž uvedená zkratka znamená „Městský úřad Chotěboř“, který je sídlem zadavatele. Z uvedeného tedy vyplývá, že pro poskytování služeb souvisejících s realizací veřejné zakázky č. 1 a veřejné zakázky č. 2 bylo vymezeno stejné místo plnění. S ohledem na zcela identické místo plnění šetřených veřejných zakázek, které bylo vázáno na sídlo zadavatele, Úřad konstatuje, že podmínka místní souvislosti v šetřeném případě byla jednoznačně splněna.

K časové souvislosti plnění

39. Jak vyplývá ze soudní judikatury (např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 198/2006 ze dne 27. 6. 2007), je zadáním jedné veřejné zakázky, spočívající v plnění stejného nebo srovnatelného druhu, nutno rozumět i souhrn jednotlivých zadání určitých relativně samostatných plnění, týkají-li se tato zadání „...plnění spolu úzce souvisejících zejména z hledisek místních, urbanistických, funkčních, časových nebo technologických...“. Při posuzování časového hlediska se z podstaty věci jeví jako účelné prošetřit časové okolnosti zahájení zadávacího, resp. výběrového řízení, časový okamžik uzavření smluv s vybraným uchazečem a termíny realizace veřejných zakázek.
40. Úřad se dále zabýval časovou souvislostí jednotlivých veřejných zakázek, přičemž bylo zjištěno, že veřejná zakázka č. 1 byla realizována na základě výzvy ze dne 23. 9. 2010 a veřejná zakázka č. 2 byla realizována na základě výzvy ze dne 24. 11. 2010. Na základě výše uvedeného je tak zřejmé, že zadávací řízení na šetřené veřejné zakázky byla zahájena v totožném kalendářním (účetním) roce, a to v roce 2010 (konkrétně v průběhu 3 měsíců, a to září – listopad předmětného roku).
41. K časové souvislosti mezi veřejnými zakázkami z hlediska doby uzavření smlouvy s vybraným uchazečem Úřad uvádí, že v šetřeném případě byla smlouva na předmět plnění veřejné zakázky č. 1 s vybraným uchazečem č. 1 uzavřena dne 14. 10. 2010 a smlouva na předmět plnění veřejné zakázky č. 2 s vybraným uchazečem č. 2 byla uzavřena dne 8. 1. 2011. Ačkoliv byly jednotlivé smlouvy na předmět plnění veřejných zakázek uzavřeny v rozdílných obdobích, tj. v roce 2010 a 2011, není možné abstrahovat od skutečnosti, že mezi jednotlivými veřejnými zakázkami je z hlediska doby uzavření příslušných smluv doba kratší než 3 měsíce.
42. K časové souvislosti mezi šetřenými veřejnými zakázkami z hlediska doby realizace předmětu plnění těchto veřejných zakázek Úřad uvádí, že termín ukončení prací v rámci veřejné zakázky č. 1 byl stanoven dne 31. 7. 2012 a nejzazší termín plnění některých částí předmětu plnění veřejné zakázky č. 2 byl stanoven dne 30. 6. 2012. Je tedy zřejmé, že obě plnění byla poskytována souběžně.

43. S ohledem na shora uvedené skutečnosti, kdy zadavatel předmětné veřejné zakázky realizoval v rámci jednoho účetního období, smlouvy na předmět plnění jednotlivých veřejných zakázek byly uzavřeny v přibližně stejném časovém rozestupu jako počátek realizace těchto veřejných zakázek a doba plnění předmětu veřejných zakázek byla stanovena pro takřka totožné období, má Úřad za to, že v šetřeném případě byla jednoznačně prokázána i časová souvislost mezi jednotlivými veřejnými zakázkami, resp. časové hledisko.

K věcné souvislosti plnění

44. Pro posouzení zákonnosti postupu zadavatele je při rozdělení předmětu veřejné zakázky v šetřeném případě klíčové rovněž věcné hledisko předmětu plnění veřejné zakázky. Jak vyplývá ze shora uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu, rozhodující pro zjištění, zda konkrétní plnění ve prospěch zadavatele je jedinou veřejnou zakázkou, nebo několika jednotlivými veřejnými zakázkami, je také věcný charakter plnění. Jinými slovy řečeno, aby se v praxi jednalo o jedinou veřejnou zakázku, musí předmět plnění, byť zadavatelem rozdělený do více veřejných zakázek, vykazovat znaky totožnosti, či alespoň obdobnosti.
45. Předmětem plnění veřejné zakázky č. 1 bylo zajištění realizace projektu v části klíčových aktivit – 02 analýza vzdělávacích potřeb zaměstnanců a managementu a provedení motivačně – hodnotících rozhovorů“ (dále jen „část 02“), 03 Zpracování kompetenčního modelu (dále jen „část 03“), 04 Zpracování systému hodnocení a rozvoje zaměstnanců ve vazbě na kompetenční model, vizi a strategii (dále jen „část 04“), 05 vytvoření interního systému vzdělávání a realizace pilotních interních kurzů (dále jen „část 05“) a 07 průzkum spokojenosti zaměstnanců – názory na řízení organizace a analýza motivačního klimatu (dále jen „část 07“), a to formou poskytování dílčích služeb, proškolení zaměstnanců a zajištění výstupů jednotlivých aktivit souvisejících s naplněním cílů a indikátorů projektu. Předmětem plnění veřejné zakázky č. 2 bylo zajištění realizace totožného projektu v části klíčové aktivity – 06 Rozvoj klíčových kompetencí vedoucích zaměstnanců v oblasti řízení lidských zdrojů, zpracování strategie rozvoje ŘLZ a systému řízení znalostí MěÚ (dále jen „část 06“), a to rovněž formou poskytování dílčích služeb, proškolení zaměstnanců a zajištění výstupů jednotlivých aktivit souvisejících s naplněním cílů a indikátorů projektu.
46. Z části „Konkrétní popis a požadavky na způsob zpracování nabídky realizace předmětu plnění této zakázky“ zadávacích podmínek veřejné zakázky č. 1 vyplývá, že v rámci části 02 bylo cílem aktivity podrobně analyzovat oblasti kompetencí všech zaměstnanců a vedoucích pracovníků vhodných k rozvoji s ohledem na kvalitu poskytovaných služeb a optimalizaci systému rozvoje a řízení lidských zdrojů. Z části 03 vyplývá, že cílem aktivity bylo zpracovat na základě intenzivní vnitroorganizační diskuze kompetenční model dle nejnovějších trendů v oblasti řízení lidských zdrojů. Z části 04 vyplývá, že cílem aktivity bylo ve vazbě na poslání, vizi, strategické cíle MěÚ a kompetenční model zpracovat funkční systém hodnocení a rozvoje zaměstnanců. Z části 05 vyplývá, že cílem aktivity bylo vytvořit systém interního vzdělávání interními lektory v oblastech, které upřesní analýza vzdělávacích potřeb a ve spolupráci s vybranými interními lektory a dodavatelem vytvořit 8 vzdělávacích kurzů, 1 x pilotně realizovat s cílovou skupinou zaměstnanců MěÚ. Z části 07 vyplývá, že cílem aktivity bylo ověřit na začátku a konci realizace projektu názory a postoje zaměstnanců na fungování organizace a oblast rozvoje a řízení lidských zdrojů.

47. Z části „Konkrétní popis a požadavky na způsob zpracování nabídky realizace předmětu plnění této zakázky“ zadávacích podmínek veřejné zakázky č. 2 vyplývá, že v rámci předmětu plnění veřejné zakázky č. 2 byl u aktivity v části 06 stanoven cíl, kterým byl rozvoj klíčových kompetencí vedoucích zaměstnanců a personalistů v oblasti řízení lidských zdrojů, zpracování strategie rozvoje a ŘLZ s systému řízení znalostí MěÚ.
48. Z cílů jednotlivých aktivit v rámci veřejné zakázky č. 1 vyplývá, že se jedná o jednotlivé dílčí aktivity v rámci komplexního řízení a rozvoje lidských zdrojů. S ohledem na skutečnost, že v rámci veřejné zakázky č. 1 byly realizovány jednotlivé dílčí aktivity z oblasti řízení lidských zdrojů, které v šetřeném případě spočívaly v analýze vzdělávacích potřeb, zpracování kompetenčního modelu, zpracování systému hodnocení a rozvoje zaměstnanců, vytvoření interního vzdělávání a průzkum spokojenosti zaměstnanců, je zřejmé, že i aktivita realizovaná v rámci veřejné zakázky č. 2 spočívající v rozvoji klíčových kompetencí vedoucích zaměstnanců v oblasti řízení lidských zdrojů, zpracování strategie rozvoje a ŘLZ a systém řízení znalostí MěÚ spadá do stejné oblasti, tj. řízení lidských zdrojů.
49. Vzhledem k tomu, že činnosti realizované v rámci veřejné zakázky č. 1 i veřejné zakázky č. 2 spadají do stejné oblasti tj. oblasti řízení lidských zdrojů, přičemž jednotlivé realizované aktivity tvoří dílčí činnosti směřující k realizaci stejného projektu „Rozvoj a zlepšování systému řízení lidských zdrojů – MěÚ“, Úřad konstatuje, že mezi veřejnou zakázkou č. 1 a veřejnou zakázkou č. 2 existuje i věcná souvislost.
50. V souvislosti s dovozením věcné souvislosti mezi veřejnou zakázkou č. 1 a veřejnou zakázkou č. 2 Úřad uvádí, že ze zápisu o posouzení a hodnocení nabídek veřejné zakázky č. 1 vyplývá, že zadavatel k předložení nabídky vyzval 3 dodavatele – vybraného uchazeče č. 1, VeryVision s. r. o., IČO 26879476, se sídlem Dělnická 382/32, 708 00 Ostrava (dále jen „VeryVision s. r. o.“) a Vzdělávací centrum pro veřejnou správu ČR, o. p. s., IČO 26187639, Vítkova 10/241, 186 00 Praha 8. Úřad dále uvádí, že ze zápisu o posouzení a hodnocení nabídek veřejné zakázky č. 2 vyplývá, že zadavatel k předložení nabídky vyzval 3 dodavatele – vybraného uchazeče č. 1, VeryVision s. r. o. a vybraného uchazeče č. 2. Z výše uvedeného vyplývá, že zadavatel v případě veřejné zakázky č. 1 a veřejné zakázky č. 2 oslovil ve dvou případech stejné subjekty. Ačkoliv nelze ze shodných subjektů, které byly zadavatelem vyzvány k předložení nabídky automaticky dovodit věcnou souvislost mezi jednotlivými veřejnými zakázkami, Úřad uvádí, že v kontextu dalších skutečností uvedených výše lze konstatovat, že shodnost oslovených subjektů s předmětem podnikání v oblasti pořádání odborných kurzů, školení a jiných vzdělávacích akcí, psychologického poradenství, případně zajištění obdobných seminářů, vzdělávacích akcí a konferencí byla dána právě věcnou souvislostí veřejných zakázek, jejichž předmětem bylo zajištění realizace téhož projektu v části klíčových aktivit formou poskytování dílčích služeb.
51. Na základě shora uvedeného Úřad uvádí, že výše uvedená poptávaná plnění, která jsou předmětem šetřených veřejných zakázek, tvoří předmět jedné veřejné zakázky, a proto byl zadavatel povinen sečíst předpokládanou hodnotu poptávaných plnění pro účely stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky, na jejímž základě byl povinen provést odpovídající zadávací řízení. Při zjišťování celkové předpokládané hodnoty veřejné zakázky vycházel Úřad z údajů uvedených ve výzvách k podání nabídek na veřejné zakázky malého rozsahu. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky č. 1 byla stanovena ve výši 1 634 248,- Kč bez DPH (viz bod 1. odůvodnění tohoto rozhodnutí) a předpokládaná hodnota veřejné zakázky č. 2

byla stanovena ve výši 369 833,- Kč bez DPH (viz bod 5. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Celková předpokládaná hodnota plnění činila 2 004 081 Kč bez DPH. Z dikce ustanovení § 12 odst. 2 zákona vyplývá, že při takové výši předpokládané hodnoty se jedná o podlimitní veřejnou zakázku, kdy je veřejný zadavatel povinen při zadávání takové veřejné zakázky postupovat podle zákona. Úřad tudíž uvádí, že zadavatel byl povinen předmětnou veřejnou zakázku zadat v odpovídajícím druhu zákonem upravených zadávacích řízení (§ 21 odst. 1 zákona, pozn. Úřadu).

52. Úřad uvádí, že předmětná veřejná zakázka tvořila jeden celek, zadavatel ji však rozdělil na dvě samostatné veřejné zakázky a tím výši předpokládané hodnoty snížil pod finanční limit stanovený v § 12 odst. 2 zákona, což je v rozporu s § 13 odst. 3 zákona. Zadavatel se tak vyhnul povinnosti vyplývající z ustanovení § 21 zákona, a to zadat veřejnou zakázku v příslušném druhu zadávacího řízení. Zadavatel postupoval pro něj jednodušším způsobem a v rozporu s § 13 odst. 3 zákona, a následně uzavřel smlouvy na předmět plnění (jediné) veřejné zakázky, jakoby se jednalo o veřejné zakázky malého rozsahu.
53. S ohledem na výše uvedené Úřad dále konstatuje, že postup zadavatele podstatně ovlivnil výběr nejvhodnější nabídky. Nelze totiž zcela vyloučit možnost, že pokud by zadavatel řádně provedl zadávací řízení podle zákona a tedy řádně splnil své uveřejňovací povinnosti, mohl obdržet nabídky od dalších dodavatelů, kteří mohli nabídnout výhodnější podmínky plnění pro zadavatele, než tomu bylo v šetřeném případě.
54. Na základě výše uvedených skutečností Úřad konstatuje, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 13 odst. 3 zákona, když předmět veřejné zakázky na realizaci projektu rozdělil na dvě samostatné zakázky, čímž došlo ke snížení předpokládané hodnoty veřejné zakázky na realizaci projektu pod finanční limity stanovené v § 12 odst. 2 zákona, a nezadal plnění veřejné zakázky č. 1 a veřejné zakázky č. 2 v odpovídajícím zadávacím řízení podle § 21 zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel uzavřel dne 14. 10. 2010 s vybraným uchazečem č. 1 smlouvu o dílo na předmět veřejné zakázky č. 1 a dne 8. 1. 2011 s vybraným uchazečem č. 2 smlouvu o dílo na předmět veřejné zakázky č. 2, přičemž tímto postupem zadavatele byla naplněna skutková podstata správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, a proto rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

IV. K ULOŽENÍ SANKCE

55. Podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.
56. Zadavatel se v šetřeném případě dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 13 odst. 3 zákona, když rozdělil předmět veřejné zakázky na zajištění realizace projektu na dílčí veřejnou zakázku č. 1 a veřejnou zakázku č. 2 způsobem, že došlo ke snížení předpokládané hodnoty veřejné zakázky pod finanční limit stanovený v § 12 odst. 2 zákona a v důsledku toho nezadal plnění výše uvedených veřejných zakázek v odpovídajícím zadávacím řízení podle § 21 zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel uzavřel dne

14. 10. 2010 s vybraným uchazečem č. 1 smlouvu o dílo na předmět veřejné zakázky č. 1 a dne 8. 1. 2011 s vybraným uchazečem č. 2 smlouvu o dílo na předmět veřejné zakázky č. 2.
57. Podle § 121 odst. 3 zákona (účinného v době realizace veřejných zakázek) odpovědnost zadavatele za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm ne zahájil řízení do 5 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy byl spáchán.
58. Podle § 121 odst. 3 zákona (účinného od 6. 3. 2015) odpovědnost zadavatele, který je právnickou osobou, za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm ne zahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.
59. V návaznosti na čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod Úřad konstatuje, že v případě správního trestání je nutné zohlednit příznivější právní úpravu pro zadavatele. Z tohoto důvodu Úřad vycházel při posuzování odpovědnosti zadavatele za správní delikt z ustanovení zákona ve znění zákona č. 40/2015 Sb., tedy z právní úpravy příznivější.
60. V návaznosti na výše citované ustanovení zákona Úřad před uložením pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 121 odst. 3 zákona. V šetřeném případě se Úřad o spáchání správního deliktu dozvěděl na základě podnětu, který obdržel dne 29. 10. 2015, přičemž správní řízení bylo zahájeno dne 30. 11. 2015. V daném případě ke spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí došlo dne 8. 1. 2011, kdy zadavatel uzavřel smlouvu o dílo na předmět plnění veřejné zakázky č. 2. Z uvedených údajů tedy vyplývá (datum zahájení správního řízení a spáchání správního deliktu), že v šetřeném případě odpovědnost zadavatele za správní delikt nezanikla.
61. Podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona se za správní delikt uloží pokuta do 5 % ceny zakázky, nebo do 10 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), c) nebo d) zákona.
62. Cena veřejné zakázky, při jejímž zadání se zadavatele dopustil správního deliktu, a za kterou mu může být uložena pokuta, činí 2 145 720,- Kč včetně DPH (součet ceny za předmět plnění veřejné zakázky č. 1 a veřejné zakázky č. 2). Horní hranice možné pokuty (5 % z ceny veřejné zakázky vč. DPH) tedy činí částku 107 286,- Kč.
63. Podle § 121 odst. 2 zákona při určení výměry pokuty zadavateli, který je právnickou osobou, se přihlídnou k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán. Hlavním kritériem, které je dle citovaného ustanovení rozhodné pro určení výměry pokuty, je závažnost správního deliktu. Jde o obecnou kategorii poměřující rozsah dopadu konkrétního deliktního jednání na specifický právem chráněný zájem s přihlédnutím k významu tohoto chráněného zájmu. Zákon pak demonstrativním výčtem vymezuje, co lze pod pojem závažnost správního deliktu podřadit (způsob jeho spáchání, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán).
64. Ke způsobu, resp. okolnostem, za kterých byl správní delikt spáchán, Úřad uvádí, že v šetřeném případě zadavatel rozdělil předmět veřejné zakázky na dvě samostatné veřejné zakázky, a to i přes skutečnost, že obě veřejné zakázky byly uzavřeny za účelem realizace stejného projektu z oblasti řízení lidských zdrojů. Právě skutečnost, že se v šetřeném případě jednalo o totožný projekt, představuje takovou okolnost, která na první pohled signalizuje možnou věcnou souvislost poptávaného plnění. Zadavatel v šetřeném případě disponoval informacemi o projektu a jeho obsahové náplni, která ve všech případech zahrnovala řešení

vybrané problematiky z oblasti lidských zdrojů, a i přes tyto informace rozdělil předmět veřejné zakázky na dvě veřejné zakázky malého rozsahu.

65. Co se týče stupně závažnosti správního deliktu, Úřad obecně uvádí, že nezákonné rozdělení veřejné zakázky v rozporu s ustanovením § 13 odst. 3 zákona lze považovat za závažné porušení zákona, neboť zadavatel svým postupem fakticky obešel zákon a realizoval veřejnou zakázku zcela mimo režim zákona, ačkoli byl povinen předmět plnění veřejné zakázky zadat v některém z druhů zadávacích řízení stanovených zákonem. Vzhledem k tomu, že zadavatel neuveřejnil oznámení o zakázce na zajištění realizace projektu v souladu se zákonem, ale vyvěsil veřejnou zakázku č. 1 a veřejnou zakázku č. 2 pouze na úřední desce, je zřejmé, že zadavatel tímto svým postupem omezil konkurenční prostředí mezi dodavateli, neboť okruh oslovených potenciálních dodavatelů by byl v případě použití centrální adresy k uveřejnění informací o veřejných zakázkách daleko širší, než v případě, kdy jsou informace o veřejných zakázkách uveřejněny na jednotlivých stránkách zadavatelů.
66. Důsledkem nezákonného postupu zadavatele, který rozdělil předmět veřejné zakázky na veřejné zakázky malého rozsahu, bylo omezení vzájemného konkurenčního prostředí mezi jednotlivými dodavateli. V šetřeném případě neproběhla řádná hospodářská soutěž mezi jednotlivými uchazeči o veřejnou zakázku a nebyl tak naplněn základní cíl zákona o veřejných zakázkách. Zadavatel tak nenaplnil elementární účel zákona, kterým je, Úřad opakuje, zajištění účinné konkurence a efektivní hospodářské soutěže.
67. Jako polehčující okolnost při stanovení výše pokuty vzal Úřad v úvahu skutečnost, že zadavatel realizoval veřejnou zakázku č. 1 a veřejnou zakázku č. 2 způsobem, kterým by v omezené míře zajistil určité konkurenční prostředí, neboť zadavatel v souvislosti s realizací veřejné zakázky č. 1 a veřejné zakázky č. 2 odeslal výzvu k podání nabídek 3 dodavatelům a současně umístil tuto výzvu na úřední desku zadavatele. Ačkoliv uvedený postup nemůže zhojit porušení zákona, kterého se zadavatel v souvislosti s rozdělením veřejné zakázky dopustil, přihlédl Úřad ke způsobu realizace veřejných zakázek malého rozsahu při určení výše pokuty.
68. Jako k polehčující okolnosti Úřad přihlédl ke skutečnosti, že k datu vydání tohoto rozhodnutí od spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí uplynulo již pět let, což Úřad zohlednil při stanovení výše pokuty v souladu se závěry uvedenými v rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Af 123/2013 ze dne 9. 4. 2015, ve kterém Krajský soud dovodil, že *„je-li základním požadavkem na zákonnost uložené pokuty její proporcionalita, pak hledisko doby, jež uplynula mezi spácháním správního deliktu a jeho potrestáním, je možným (a někdy nutným) korektivem při úvahách ohledně výše pokuty, k němuž má být přihlédnuto na závěr těchto úvah; aplikace tohoto korektivu má zamezit, aby výše pokuty, jinak řádně stanovena podle zákonem předepsaných kritérií a kritérií nutně aplikovatelných i bez jejich výslovného vyjádření v zákoně (kritérium přiměřenosti s ohledem na míru, ve které výše pokuty může působit pro delikventa likvidačně), celkově nejevila znaky nepřiměřenosti s ohledem na prodlevu, která nastala mezi porušením právní povinnosti a trestem, který za to byl uložen. V rámci správního trestání je totiž třeba dostatečně silně vnímat, že časový horizont toho, kdy se účastníkovi řízení (delikventovi) dostává konečného rozhodnutí ve věci, je neoddelitelnou součástí měřítek celkové spravedlnosti řízení, a že čím je tento časový horizont delší, tím více se rozostřují kontury spravedlnosti jak v očích účastníka řízení, tak i v obecném vnímání veřejnosti a veřejného mínění, což celkově oslabuje důvěryhodnost*

státní moci. Je nepochybné, že s prodlužujícím se okamžikem potrestání se relativizuje základní vztah mezi spáchaným deliktem a ukládanou sankcí a že doba mezi porušením právní povinnosti a rozhodnutím o sankci má i bezprostřední vliv na účel trestu, jehož má být uložení konkrétní sankce dosaženo.“

69. Při určení výše pokuty Úřad vzal v úvahu i ekonomickou situaci zadavatele, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako krajně „nespravedlivá“. Ze závěrečného účtu zadavatele za rok 2014 vyplývá, že zadavatel dosáhl kladného hospodářského výsledku ve výši 2 873 786,- Kč. Úřad při stanovování výše pokuty naznal, že s ohledem na výsledek hospodaření, kterého zadavatel dosáhnul v roce 2014, nepředstavuje pokuta ve výši 20 000,- Kč pokutu likvidační.
70. Pokuta uložená zadavateli za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Po zvážení všech okolností případu a uvážení všech argumentů Úřad konstatuje, že výše uložené pokuty dostatečně naplňuje obě funkce právní odpovědnosti.
71. Úřad posoudil postup zadavatele ze všech hledisek a vzhledem ke zjištěnému správnímu deliktu zadavatele přistoupil k uložení pokuty, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
72. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj v Brně zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO zadavatele.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každému účastníku řízení mohl Úřad zaslat jeden stejnopis.

otisk úředního razítka

JUDr. Josef Chýle Ph.D.
místopředseda

Obdrží
Město Chotěboř, Trčků z Lípy 69, 583 01 Chotěboř

Vypraveno dne
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy